

พ่อพระแม่พระ

>>> เราเป็นกลุ่มสุดท้ายที่จะรักษาสถาบันครอบครัวไว้ จงภาควินิจินถึงนี้ <<<

การเปลี่ยนแปลงในทุกองคาพยพกำลังเข้ากัดเซาะเข้าไปในทุกอณูของสังคม วิธีการดำเนินชีวิตเริ่มเปลี่ยนไปแบบไม่รู้ตัว สังคมผันแปรไปตามกระแส ความเป็นอยู่ กรอบ กฎ กติกา **ทุกอย่าง ผิดเพี้ยนไปจากเดิมโดยมีต้นตอตัว ไม่เว้นแม้แต่ความเป็นครอบครัวคาทอลิก** ใช่หรือไม่ แม้ว่าเรายังมีพิธีกรรมให้ยึดเกาะ เพื่อให้เราปฏิบัติ แต่...ในบางครั้งบางเวลา เราก็ก้าวออกไปตามความเคยชิน มาวัดก็มาโดยมิได้มีอะไรไปขัดเกลาจิตวิญญาณ เราละเลยการร่วมกันสวดภาวนา ต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างดำเนินชีวิตกันไป ไม่มีการสั่งสอน อบรมบอกเล่าความเชื่อ (เพราะเด็กไม่ฟัง) จนทำให้ความงามของคาทอลิกห่างหายไป

พระสันตะปาปา เคยตรัสไว้ว่า “บ่อยครั้ง **ครอบครัวต้องพบกับความยากลำบากในการหาเวลามาสวดภาวนาร่วมกัน** แต่พ่อยังอยากขอร้องพ่อแม่ให้รู้จักสอนลูก ๆ ให้สวดภาวนา สอนพวกเขาให้ทำเครื่องหมายสำคัญมหากางเขน มันแย่นะที่พ่อต้องเห็นเด็ก ๆ ที่เป็นคาทอลิก แต่ทำเครื่องหมายสำคัญมหากางเขนไม่เป็น! ฉะนั้น หน้าทีของพ่อแม่อย่างพวกท่านคือสอนลูกให้ทำเครื่องหมายสำคัญมหากางเขนให้ได้”

วันนี้สังคมไทยมีครอบครัวเล็กลงเรื่อยๆ การหย่าร้าง การเลิกลา กลายเป็นสิ่งปกติ **การแต่งงาน จนกระทั่งการมีลูกดูจะเป็นเพียงแฟชั่นเอาไว้อวดกันในโลกโซเชียล** แท้จริงแล้ว การเกิดมาของเด็กคนหนึ่งนั้น เป็นเสมือนการที่พระมาบังเกิดอยู่ท่ามกลางพวกเรา และเพื่อให้เด็กน้อยนั้นบริสุทธิ์ผุดผ่อง ศาสนาคริสต์คาทอลิกของเราก็มีพิธีกรรมล้างบาป (**บาปกำเนิด**) เพื่อให้เป็นลูกพระเจ้าอย่างแท้จริง ในพิธีกรรมล้างบาปยังมีสิ่งหนึ่งที่เราควรจะมีมือกันรักษาไว้นั่นคือ เรื่องของพ่อทูนหัว แม่ทูนหัวในศีลล้างบาป พ่อทูนหัว (**God**

father พ่อพระ) แม่ทูนหัว (**Godmother แม่พระ**) และลูกทูนหัว (**Godchild ลูกพระ**)

พ่อทูนหัวหรือแม่ทูนหัว คือ **ผู้ที่เป็นพยานในการรับศีลล้างบาปของเด็ก และเต็มใจที่จะช่วยเหลือในการสอนคำสอน คอยอบรม** คุณดูแล ลูกทูนหัวทางจิตวิญญาณตลอดจนการดำเนินชีวิตของ ลูกทูนหัวให้เติบโตสู่โลกกว้าง ใช้ชีวิตตามที่สังคมต้องการ การเลือกพ่อ แม่ ทูนหัวให้กับลูก ๆ ของ คนที่เป็นพ่อกับแม่ จะเลือกจากเพื่อนสนิท หรือ เป็นบุคคลที่ครอบครัวไว้ใจ เป็นบุคคลที่ประพฤติดี ที่จะเป็นแบบอย่างให้กับลูกของเขาได้ ไม่เพียงด้านศาสนา แต่ในทุกมิติของสังคมด้วย **แต่หลายครั้ง เราก็กเลือกเพียงเพื่อให้มีคนมาเป็นให้เท่านั้น...**

บางทีเราอาจจะหลงลืมหน้าที่การเป็น พ่อ พระ แม่พระ เพราะคิดเพียงรูปแบบภายนอกของ พิธีกรรม มาล้างบาปจบแล้วก็จบเลย มิได้คอยช่วย ดูแลลูกพระร่วมกับพ่อแม่จริงของเด็กคนนั้น ซึ่ง นั้นเท่ากับว่า **เราก็กเลยพระด้วยเช่นกัน** ถามว่ายุค สมัยเปลี่ยน วิถีของผู้คนก็เปลี่ยน เราจะทำแบบเดิม กันอยู่ไปทำไม??? ให้กลายเป็นสิ่งโบราณเต่าล้าน ปีกวางโลกอยู่ได้ หาใช่เช่นนั้นไม่วิธีการเปลี่ยน ได้ แต่เนื้อหายังต้องคงอยู่ **เราเชื่อในพระเจ้าได้**

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง เราไว้ใจในพระเจ้าได้ แม้เราจะมีเครื่องมือเครื่องมือที่ทันสมัย แล้วเราก็ก ยึดมั่นในความเป็นพ่อพระ แม่พระได้ ท่ามกลางกระแสสังคมยุคใหม่ คุณดูแลใส่ใจกัน ได้โดยไม่ต้องมา นั่งสั่งสอนกันตัวต่อตัว **พูดคุยเรื่องความดีงามได้มิใช่สั่งสอนตามตัวหนังสือ** เป็นที่ปรึกษาได้โดยไม่ต้องชี้นำทาง **ปรับเปลี่ยนการเป็นพ่อแม่ทูนหัวไปตามยุคสมัย** เราจะเป็นพ่อพระแม่พระตลอดไป หาใช่เพียงหนึ่งวันในวันที่มาทำพิธีกรรมล้างบาปเท่านั้น แต่คงเป็นอยู่ตลอดไปตามพระประสงค์ ขององค์พระเยซูคริสตเจ้า....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>